

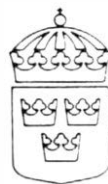
Motion till riksdagen

1989/90:T201

av Birgitta Hambraeus och Göran

Engström (båda c)

Bättre tele- och järnvägskommunikationer

Mot.
1989/90
T201-204

En förutsättning för välfärd och livskvalitet är att man kan bo och arbeta i hela Sverige. Befolkningskoncentrationer är en påfrestning både på människor och miljö, som kostar mycket att kompensera.

En väl utbyggd infrastruktur är en förutsättning för utveckling på landsbygden.

Med modern datateknik kan arbetsplatser med fördel flyttas till landet, förutsatt att telenätet fungerar.

Det är också väsentligt att man kan förflytta sig bekvämt och till rimliga priser över hela landet.

Finansiering

Samhället har ansvaret för att kommunikationerna fungerar över hela landet. Befolkningsunderlaget räcker inte för att få tillräcklig företagsekonomisk lönsamhet för investering i landsbygdens kommunikationer. Birgitta Hambraeus och Stina Eliasson, båda (c), har i en annan motion redovisat hur återinförande av kapitalbudget i den svenska statsverksbudgeten skulle visa att dessa investeringar i infrastruktur inte bör anses som en belastning på statens finanser.

Telenätet

Det är lockande för många att bosätta sig på landet under förutsättning att man kan koppla in sin dator med andra datorer på en arbetsplats var den än ligger och kan stå i förbindelse med datacentraler och andra abonnenter över hela världen. För detta behövs ett telenät som är av en så bra kvalitet att det inte blir störningar i datatrafiken.

När riksdagsledamöterna nu får sina persondatorer till sina hem, har många av oss upptäckt att våra telefonledningar inte klarar av att ta emot riksdagens centraldators signaler. Vi får upp en mängd nonsenstecken på skärmen och ihopkopplingen fungerar inte. Vi har också märkt förut att det varit svårt att få vanliga telefonsamtal att komma fram. För riksdagsmännens del blir det inget större problem, eftersom vi kompenseras med speciella anordningar vid vår terminal och vid riksdagens central, så att förbindelsen fungerar. Men för andra kan en dålig telefonledning stjälpas drömmen

om att förlägga arbetet till landet. Även om man skaffar ett specialmodem själv kan man inte vänta sig att alla man vill kommunicera med ska ha sådana.

Mot. 1989/90
T201

Telenätet för hela landet måste förstärkas i snabbare takt än planerat och mer än vad som kan motiveras företagsekonomiskt

Televerket bör få extra resurser för att verkställa detta.

Varje företag och permanentbostad ska ha rätt till en modern telefonlinje som tål datatrafik. Det är inte konstigare än att alla hushåll en gång fick telefonlinjer utan att det kunde bekostas av intäkter.

Järnvägarna

Vägarna har starka förespråkare i landet, både bland bilindustrin och servicesektorn, åkarna, bussbolagen och nu de allt betydelsefullare länstrafikbolagen. Det är viktigt att balansera denna övervikt för vägtransporter i samhällsplaneringen. Länsstyrelserna får ett ökande ansvar att söka expertis bland sakkunniga som vill främja järnvägstrafiken.

Eftersom järnvägarna näst sjöfarten är det miljövänligaste och energisnålaste trafikslaget, bör samhället satsa kraftfullt på tåg och inte tvingas lägga huvudvikten vid lönsamheten. SJ ska vara hela folkets järnväg, inte bara de resursstarka. Samtliga banor i landet bör behållas och förstärkas. Vissa banor bör byggas upp på nytt. Det är anläggningskostnaderna för en bana som är höga, medan sedan driften kan organiseras så att den blir billig. Det är därför oförsvarbart att riva upp en enda järnväg som byggts med stora ansträngningar av människor i en tid med betydligt knappare resurser än vår!

I Dalarna bör Västerdalbanan rustas och återuppbyggas, i första hand till Sälen. Med den enorma expansion som Sälenanläggningarna genomgår och med en förväntad invasion från Tyskland och andra länder på kontinenten av turister, när många alpina anläggningar blivit överbelastade och nedslitna, har Sälen och andra närbelägna fjällområden goda framtidsutsikter. Det är inte försvarbart att räkna med att alla dessa människor ska transportera sig med bil och buss och överbelasta vägnätet. Goda tågförbindelser med kontinenten, nattåg med bagage i container från dörr till dörr och med ett väl utbyggt matartrafiksystem mellan stationen och fjällstugan eller hotellet, skulle göra alternativet tåg helt överlägset.

Inlandsbanan måste förstärkas och finnas med i framtidsutsattingarna.

Tvärbanorna bör återupptas. Det är bra att SJ gett respit för godstrafiken från Furudal via Orsa, Mora till Borlänge. Men det bör skapas en framtidstrygghet för alla dessa banor, så att människor självklart räknar med dem.

Godstrafiken bör gå på räls så mycket som möjligt och stickspår till fabriker byggas ut. SJ satsar nu enbart på de stora kunderna. Det finns emellertid många kunniga och engagerade anställda inom SJ som har goda idéer om hur man med små förändringar skulle kunna få fler kunder också bland de mindre företagen.

Det är SJs personal som möter kunderna och det är de som arbetar på

fältet som har lokalkännedom. Denna stora tillgång måste tas bättre tillvara. Högsta ledningen måste finna vägar att samla idéer från frontlinjens personal, så att de inte stoppas av chefer på mellannivå.

Tågtrafiken bör få de 40 miljarder som SJ föreslagit till utbyggnad och dessutom åläggas att investera ytterligare av regionalpolitiska skäl.

Mot. 1989/90
T201

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om televerkets uppgift att förstärka telenätet i hela landet,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att järnvägstrafiken skall byggas ut i hela landet, i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 10 januari 1990

Birgitta Hambræus (c)

Göran Engström (c)